

CURTEA SUPREMĂ DE JUSTIȚIE

DECIZIE

03 martie 2021

mun. Chișinău

Colegiul penal al Curții Supreme de Justiție în componența:

Președinte – Timofti Vladimir,

Judecători – Țurcan Anatolie și Cobzac Elena,

examinând admisibilitatea în principiu a recursului ordinar declarat de către inculpatul Chicu Valeriu, prin care se solicită casarea deciziei Colegiului penal al Curții de Apel Chișinău din 30 iunie 2020, în cauza penală în privința lui

Chicu Valeriu xxxx xxxx xxxx

Termenul de examinare a cauzei:

Prima instanță: 20.03.2017 – 14.11.2019;

Instanța de apel: 10.01.2020 – 30.06.2020;

Instanța de recurs: 23.09.2020 – 03.03.2021.

A C O N S T A T A T:

1. Prin sentința Judecătoriei Chișinău, sediul Buiucani din 14 noiembrie 2019, Chicu Valeriu a fost recunoscut vinovat și condamnat în baza art.201¹ alin.(2) lit. a) Cod penal, la 2 ani închisoare, iar potrivit art.90 Cod penal, executarea pedepsei aplicate a fost suspendată condiționat pentru perioada de probațiune de 3 ani.

2. Pentru a pronunța sentința, prima instanță a constatat că, Chicu Valeriu este învinuit de faptul că, pe parcursul unei perioade îndelungate de timp, începând cu anul 2001, aflându-se inițial în relații de concubinaj, iar începând cu anul 2004 în relații de căsătorie cu Chicu Svetlana, având 2 copii minori comuni la întreținere, Chicu Valeriu a manifestat comportament violent și agresiv, urmărind scopul impunerii voinței sale, precum și în scopul umilirii și înjosirii, în adresa soției Chicu Svetlana cuvinte necenzurate, aplicând totodată violența fizică fața de aceasta, manifestată prin aplicarea loviturilor cu pumnul în spate, cap, piept, cu picioarele peste corp, picioare. Astfel, în luna iunie 2001, cedând sub aceste presiuni fizice și psihologice, Chicu Svetlana a fost nevoită să plece de la domiciliu, locuind la domiciliul mamei sale din r-nul Ștefan Vodă.

Ulterior, sub pretextul păstrării familiei pentru copiii minori, Chicu Valeriu a convins-o pe Chicu Svetlana din nou să se reîntoarcă la el. Începând cu anul 2005, au locuit în apartamentul nr. xx de pe str. xxxx mun. xxxx, iar Chicu Valeriu, a continuat manifestarea comportamentului

violent, interzicându-i Chicu Svetlanei să se angajeze la serviciu, iar după ce contrar voinței sale, Chicu Svetlana s-a angajat, i-a interzis să comunice cu colegii, să practice ore suplimentare cu elevi de gen masculin, motivând interdicția cu motive de gelozie.

Totodată, în perioada de timp începând cu anul 2005 și până la 22.06.2016, Chicu Valeriu, impunând controlului inechitabil asupra bunurilor și resurselor familiei, a refuzat să susțină familia, punând pe seama Svetlanei Chicu gestionarea și suportarea tuturor cheltuielilor legate de procurarea produselor alimentare, achitarea serviciilor comunale.

La fel, la 22.03.2012, aproximativ la ora 14:00, aflându-se la domiciliul său pe str. xxxx mun. xxxx, continuând acțiunile sale ilicite de impunere a voinței și a controlului personal, intenționat, a aplicat în privința lui Chicu Svetlana multiple lovituri peste diferite părți ale corpului, conform raportului de constatare medico-legală nr.1216 din 23.03.2012, cauzându-i edem al țesuturilor moi a capului, echimoze multiple pe față, membrele superioare, excoriații pe gât.

De asemenea, în contextul acțiunilor sale criminale, în luna mai 2016, aflându-se la domiciliul său situat pe str. xxxx mun. xxxx, dându-și seama acțiunilor sale, urmărind scopul impunerii voinței și a controlului personal, provocând stări de tensiune în familie, compusă din 3 copii minori xxxx, a.n.xxxx, xxxx, a.n.xxxx, xxxx a.n.xxxx, în prezența acestora, a aplicat violență fizică față de feciorul său, Xxxx, lovindu-l cu palma, iar, ulterior din motiv că Xxxx a încercat să se apere, a intensificat loviturile, cauzându-i dureri intense și lăsând semne vizibile pe corpul feciorului. Drept urmare a acestor acțiuni intenționate violente și impunerii voinței și a controlului personal, părțile vătămate Chicu Svetlana împreună cu copii minori Xxxx, xxxx și xxxx au fost nevoiți să părăsească domiciliul.

În pofida acestui fapt, Chicu Valeriu, continuând acțiunile sale infracționale, acționând cu scopul intimidării și exercitării presiunilor asupra părții vătămate Chicu Svetlana, la 24.06.2016, aflându-se la intersecția străzii Tighina - bulevardul Ștefan cel Mare, mun. Chișinău, a apucat-o pe Chicu Svetlana cu forța de mâini și, contrar voinței acesteia, impunându-o să plece cu el, a încercat să o urce forțat în automobilul parcat în apropiere.

De asemenea, în contextul acțiunilor sale criminale, Chicu Valeriu la 17.07.2016, în mod intenționat, acționând cu scopul impunerii voinței și a controlului personal, cauzării durerilor fizice, precum și în scopul intimidării și răzbunării față de partea vătămată Chicu Svetlana pentru faptul sesizării violenței în familie organelor abilitate, aflându-se în preajma taberei de vară „Alunelul” din r-nul Ialoveni, s-a apropiat de aceasta, a apucat-o brusc și cu forță de gât, cauzându-i astfel, conform raportului de constatare medico-legală nr. 3475 din 19.07.2016 faringo-laringită acută post-traumatică, care putea fi cauzat în rezultatul acțiunii traumatice a unui obiect contondent dur, posibil în timpul și în circumstanțele indicate.

3. Sentința a fost atacată cu apel de către inculpat, solicitând casarea acesteia și pronunțarea unei noi hotărâri prin care să fie achitat de sub învinuirea de comiterea infracțiunii prevăzute de art.201¹ alin.(2) lit. a) Cod penal.

În argumentarea apelului, a invocat că probe prezentate de către partea acuzării nu dovedesc vinovăția inculpatului, nu au fost prezentate probe concludente care ar putea fi puse la baza sentinței de condamnare.

A susținut, că pretensele probe pe care se bazează prima instanță la adoptarea sentinței, nu sunt pertinente și concludente pentru soluționarea obiectivă a cauzei, deoarece declarațiile

depuse de partea vătămată Chicu Svetlana urmează a fi apreciate critic, deoarece nu coroborează cu probele cercetate în ședința de judecată.

În continuare, a invocat că, instanța în pofida cerințelor art.101 Cod de procedură penală, n-a apreciat fiecare probă din punct de vedere al pertinentei, concludentei, utilității și veridicității ei, și ca urmare neîntemeiat a ajuns la concluzia vinovăției inculpatului în comiterea infracțiunii prevăzute de art.201¹ alin.(2) lit. a) Cod penal.

A menționat, că nu poate fi luat în considerație concluziile raportului de evaluare psihologică întocmit de către Asociația împotriva Violentei în Familie „Casa Mărioarei” în privința lui Chicu Svetlana și a copiilor minori, unde s-a constatat ”stres cronic provocat de scene de violență”, pentru că Asociațiile obștești nu întotdeauna sunt obiective, iar mai sistematic sunt părtinitoare și își susțin beneficiarii lor de servicii.

4. Prin decizia Colegiului penal al Curții de Apel Chișinău din 30 iunie 2020, a fost admis apelul declarat, inclusiv din oficiu, casată total sentința, și pronunțată o nouă hotărâre potrivit modului stabilit pentru prima instanță prin care:

Chicu Valeriu a fost recunoscut vinovat de comiterea infracțiunii prevăzute de art.201¹ alin.(2) lit. a) Cod penal, fiindu-i stabilită pedeapsa sub formă de închisoare pe un termen de 2 ani, cu executare în penitenciar de tip semiînchis.

În temeiul art.90 Cod penal, pedeapsa cu închisoare stabilită lui Chicu Valeriu a fost suspendată condiționat pe un termen de probațiune de 2 ani.

4.1. În motivarea soluției emise, instanța de apel a menționat că, ținând cont de faptul că instanța de fond a reținut doar în ce se învinuiește inculpatul, fără a constata fapta pe care a săvârșit-o ultimul, astfel, instanța de apel, analizând și apreciind probele, în strictă conformitate cu prevederile art.101 din Cod de procedură penală, conform cărora, fiecare probă urmează să fie apreciată din punct de vedere al pertinentei, concludenței, utilității și veridicității ei, iar toate probele în ansamblu - din punct de vedere al coroborării lor, a constatat următoarele că, Chicu Valeriu pe parcursul unei perioade îndelungate de timp, începând cu anul 2001, aflându-se inițial în relații de concubinaj, iar începând cu anul 2004 în relații de căsătorie cu Chicu Svetlana, având 2 copii minori comuni la întreținere, a manifestat comportament violent și agresiv, urmărind scopul impunerii voinței sale, precum și în scopul umilirii și înjosirii, în adresa soției Chicu Svetlana numind-o cu cuvinte necenzurate, aplicând totodată violența fizică fața de aceasta, manifestată prin aplicarea loviturilor cu pumnul în spate, cap, piept, cu picioarele peste corp, picioare. Astfel, în luna iunie 2001, cedând sub aceste presiuni fizice și psihologice, Chicu Svetlana a fost nevoită să plece de la domiciliu, locuind la domiciliul mamei sale din r-nul Ștefan Vodă. Ulterior, sub pretextul păstrării familiei pentru copiii minori, Chicu Valeriu a convins-o pe Chicu Svetlana din nou să se reîntoarcă la el. Începând cu anul 2005, au locuit în apartamentul nr. xx de pe str. xxxx, mun. xxxx, iar Chicu Valeriu, a continuat manifestarea comportamentului violent, interzicându-i Svetlanei Chicu să se angajeze la serviciu, iar după ce contrar voinței sale, Chicu Svetlana s-a angajat, i-a interzis să comunice cu colegii, să practice ore suplimentare cu elevi de gen masculin, motivând interdicția cu motive de gelozie.

Totodată, în perioada de timp începând cu anul 2005 și până la 22.06.2016, Chicu Valeriu, impunând controlului inechitabil asupra bunurilor și resurselor familiei, a refuzat să susțină familia, punând pe seama Svetlanei Chicu gestionarea și suportarea tuturor cheltuielilor legate

de procurarea produselor alimentare, achitarea serviciilor comunale.

La fel, la 22.03.2012, aproximativ la ora 14:00, aflându-se la domiciliul său pe str. xxxx, mun. xxxx, continuând acțiunile sale ilicite de impunere a voinței și a controlului personal, intenționat, a aplicat în privința lui Chicu Svetlana multiple lovituri peste diferite părți ale corpului, conform raportului de constatare medico-legală nr.1216 din 23.03.2012, cauzându-i edem al țesuturilor moi a capului, echimoze multiple pe față, membrele superioare, excoriații pe gât. De asemenea, în contextul acțiunilor sale criminale, în luna mai 2016, aflându-se la domiciliul său situat pe str. xxxx, mun. xxxx, dându-și seama acțiunilor sale, urmărind scopul impunerii voinței și a controlului personal, provocând stări de tensiune în familie, compusă din 3 copii minori: Xxxx, a.n.xxxx, xxxx, a.n.xxxx, xxxx a.n.xxxx, în prezența acestora, a aplicat violență fizică față de feciorul său, Xxxx, lovindu-l cu palma, iar, ulterior din motiv că Xxxx a încercat să se apere, a intensificat loviturile, cauzându-i dureri intense și lăsând semne vizibile pe corpul feciorului.

Drept urmare a acestor acțiuni intenționate violente și impunerii voinței și a controlului personal, părțile vătămate Chicu Svetlana împreună cu copii minori Xxxx, xxxx și xxxx au fost nevoiți să părăsească domiciliul.

În pofida acestui fapt, Chicu Valeriu, continuând acțiunile sale infracționale, acționând cu scopul intimidării și exercitării presiunilor asupra părții vătămate Chicu Svetlana, la 24.06.2016, aflându-se la intersecția străzii Tighina - bulevardul Ștefan cel Mare, mun. Chișinău, a apucat-o pe Chicu Svetlana cu forța de mâini și, contrar voinței acesteia, impunându-o să plece cu el, a încercat să o urce forțat în automobilul parcat în apropiere.

De asemenea, în contextul acțiunilor sale criminale, Chicu Valeriu la 17.07.2016, în mod intenționat, acționând cu scopul impunerii voinței și a controlului personal, cauzării durerilor fizice, precum și în scopul intimidării și răzbunării față de partea vătămată Chicu Svetlana pentru faptul sesizării violenței în familie organelor abilitate, aflându-se în preajma taberei de vară „Alunelul” din r-nul Ialoveni, s-a apropiat de aceasta, a apucat-o brusc și cu forță cu mână dreaptă de gât, cauzându-i astfel, conform raportului de constatare medico-legală nr.3475 din 19.07.2016 faringo-laringită acută post-traumatică, care putea fi cauzat în rezultatul acțiunii traumatice a unui obiect contondent dur, posibil în timpul și în circumstanțele indicate.

Astfel, Chicu Valeriu, prin acțiunile sale a comis infracțiunea prevăzută de art.201¹ alin.(2) lit. a) Cod penal, după indicii calificativi, intimidarea în scop de impunere a voinței și a controlului personal asupra victimei, cu aplicarea violenței fizice în privința Svetlanei Chicu și Xxxx.

Aceste împrejurări au fost constatate din totalitatea de probe acumulate la cauza penală și care au fost corect apreciate, respectându-se prevederile art.101 Cod de procedură penală, din punct de vedere al pertinentei, concludenței, utilității și veridicității ei, iar toate probele în ansamblu - din punct de vedere al coroborării lor.

Astfel, cu toate că inculpatul nu a recunoscut vina, instanța de apel a considerat că vina lui se probează cu certitudine prin următoarea sistemă de probe analizate și apreciate de instanța de apel prin prisma prevederilor art.101 Cod de procedură penală, cum ar fi: declarațiile părții vătămate Chicu Svetlana, declarațiile martorilor Chicu Valeriu, Fusu Zinaida, Chilian Nadejda, Rusnac Tatiana, Movilă Cristina, Cabatut Mihail, declarațiile părții vătămate minore Xxxx; cât și prin probele scrise: CD-R cu înregistrare audio, audiată în cadrul cercetării judecătorești

(f.d.46, vol. I); ordonanța Judecătorei Rîșcani, mun. Chișinău, din 29.06.2016 privind aplicarea măsurii de protecție în privința victimelor violenței în familie Chicu Svetlana, xxxx, xxxx și Xxxx (f.d.61, vol. I); decizia Curții de Apel din 10.09.2016 (f.d.62-66, vol. I); încheierea Curții de Apel din 10.11.2016 (f.d.67, vol. I); ordonanța de protecție a Curții de Apel din 10.11.2016 în privința victimelor violenței în familie Chicu Svetlana, xxxx, xxxx și Xxxx (f.d.68-69, vol. I); încheierea Judecătorei Chișinău, sediul Rîșcani, sin 09.02.2017 de prelungire a ordonanței de protecție a Curții de Apel din 10.11.2016 în privința victimelor violenței în familie Chicu Svetlana, xxxx, xxxx și Xxxx (f.d.70, vol. I); procesul - verbal de examinare a documentelor din 02.03.2017 (f.d.99-110, vol. I); raportul de evaluare psihologică a copilului xxxx (f.d.114- 116, vol. I); raportul de evaluare psihologică a copilului Xxxx (f.d.117- 119, vol. I), ordonanța de recunoaștere și de anexare a documentelor la cauza penală - copia raportului de evaluare psihologică nr. VI 10/6 din 27.06.2016 eliberat de Asociația împotriva violenței în Familie - Casa Mărioare în privința lui Chicu Svetlana și a minorilor Xxxx a.n. xxxx, xxxx a.n.xxxx, Xxxx a.n.xxxx (f.d.132, vol. I); raportul de expertiză psihiatrico-psihologică legală ambulatorie a copilului minor Xxxx (f.d.145, vol. I); raportul de expertiză psihiatrico-psihologică legală ambulatorie a copilului minor Xxxx (f.d.151-153, vol. I); raportul de expertiză psihiatrico-psihologică legală ambulatorie a copilului minor xxxx (f.d.159-163, vol. I); raportul de expertiză psihiatrico-psihologică legală ambulatorie a cet. Chicu Svetlana (f.d.171-173, vol. I).

Analizând probele enunțate, prin prisma prevederilor art.101 Cod de procedură penală, din punct de vedere a pertinentei, concludenței, utilității și veridicității, iar toate probele în ansamblu – din punct de vedere al coroborării lor, instanța de apel apreciindu-le conform propriei convingeri, formate în urma examinării lor în ansamblul, sub toate aspectele și în mod obiectiv, călăuzindu-se de lege, a considerat demonstrată vinovăția inculpatului Chicu Valeriu în săvârșirea infracțiunii prevăzute de art.201¹ alin.(2) lit. a) Cod penal.

În baza materialului probator, instanța de apel a constatat că fapta prejudiciabilă s-a manifestat prin acțiunile inculpatului Chicu Valeriu, care începând cu anul 2004 fiind în relații de căsătorie cu Chicu Svetlana, având 3 copii minori comuni la întreținere, a manifestat comportament violent și agresiv, urmărind scopul impunerii voinței sale, precum și în scopul umilirii și înjosirii, în adresa soției Chicu Svetlana, cât și față de copiii săi, numindu-i cu cuvinte necenzurate și aplicând violența fizică față de aceștia.

Versiunea inculpatului Chicu Valeriu precum că dânsul nu a săvârșit infracțiunea imputată, instanța de apel a apreciat-o critic, ca o metodă de apărare și de eschivare de la răspundere penală pentru fapta comisă, în condițiile în care cumulul de probe administrate la materialele cauzei și cercetate în ședința de judecată dovedesc cu certitudine săvârșirea infracțiunii prevăzute de art.201¹ alin.(2) lit. a) Cod penal de către inculpatul Chicu Valeriu.

Concluzia respectivă își are ca fundament depozițiile părții vătămate Chicu Svetlana, declarațiile căreia sunt consecutive, expuse concret referitor la descrierea faptei săvârșite de inculpatul Chicu Valeriu în privința sa, și care coroborează cu ansamblul de probe enunțate și descrise mai sus, care în cumulul lor probează la modul direct vinovăția inculpatului Chicu Valeriu în comiterea violenței în familie.

Pe aceeași linie de idei, au fost evidențiate și declarațiile martorului Chicu Valeriu fiul mai mare a inculpatului, care a relatat că, „...A mai declarat că mama sa biologică a fugit peste

hotarele țării de acasă deoarece tatăl său Chicu Valeriu era agresiv cu ea, după care era agresiv și cu Svetlana. Când el avea vârsta de 17 ani, tatăl său Chicu Valeriu a venit acasă enervat și se certa cu Svetlana, la care a văzut cum a apucat-o de mână-umăr și a împins-o și aceasta s-a lovit și a început să-i curgă sânge din cap... Svetlanei îi zicea mama doar că tatăl psihologic îl impunea, cu ea era mai mult ca niște prieteni, erau în relații bune. Față de el tatăl său de foarte multe ori a aplicat forța fizică...”.

În acest context, se impune a observa că, vinovăția inculpatului se demonstrează și prin concluziile raporturilor de evaluare psihologică întocmite de către Asociația împotriva Violentei în Familie „Casa Mărioarei” potrivit cărora în privința părții vătămate Chicu Svetlana și a copiilor săi minori Victor, Valeria și Virginia, s-a constatat stres cronic provocat de scene de violență.

În același sens, instanța de apel a menționat că potrivit raportului de expertiză psihiatrico-psihologică legală ambulatorie nr. 865a-2016 din 19.10.2016 întocmit de către IMPS Spitalul Clinic de Psihiatrie în privința minorei Chicu Valeria, s-a constatat că, în urma evenimentelor psiho-traumatizante, condiționate de comportamentul agresiv al tatălui, examinata a dezvoltat tulburare de stres post-traumatică manifestată prin dispoziție diminuată, tulburări de somn, cefalee, neliniște, anxietate, frică și incertitudine față de viitorul său.

De asemenea, potrivit raportului de expertiză psihiatrică-psihologică legală ambulatorie nr. 863a-2016 din 19.10.2016 întocmit în privința Svetlanei Chicu s-a constatat că în urma evenimentelor psiho-traumatizante, condiționate de comportamentul agresiv al soțului, examinata a dezvoltat tulburare de stres posttraumatică manifestată prin dispoziție diminuată, tulburări de somn, cefalee, neliniște, anxietate, frică și incertitudine față de viitorul său și al copiilor săi.

Prin urmare, instanța de apel a subliniat, că în acțiunile inculpatului Chicu Valeriu, persistă violența psihologică, care s-a manifestat prin impunerea controlului personal asupra membrilor familiei sale, provocare a stărilor de tensiune și de suferință psihică prin ofense, luare în derâdere, înjurare, insultare prin amenințări verbale, implicare în viața personală, acte de gelozie, impunere a izolării prin izolare de comunitate, de prieteni, interzicere a realizării profesionale, etc.

Instanța de apel a respins poziția inculpatului, precum că, învinuirea adusă inculpatului este fabricată, or, inculpatului Chicu Valeriu, a confirmat în cadrul instanței de apel, cât și pe parcursul cercetării judecătorești că, copii au fugit, xxxx este cu el, chiar și xxxx este cu el, dar el a rugat ca pe xxxx, fiica lor comună să o ia la casa de copii, ceea ce dă dovadă că, ultimul acționează în detrimentul copilului, nici el nu-l crește și nu-i oferă educație, dar nici nu lasă copilul cu mama, care va avea grijă de copil, acesta solicită ca copilul să fie luat la casa de copii, să fie crescut printre străini, unde va fi lipsit de dragostea părintească, cât și de familia sa.

Mai mult ca atât, inculpatul a declarat că, a fost emisă o ordonanță de protecție falsă, însă nu a prezentat nici o dovadă întru confirmarea argumentelor sale, prin urmare reieșind din probatoriu anexat la materialele cauzei cercetat în ședința de judecată, se confirmă faptul că, inculpatul Chicu Valeriu a comis anume infracțiunea imputată, cu vinovăție, având intenția de a-i supune pe membrii familiei sale voinței proprii prin diferite mijloace de control, chiar și prin aplicarea forței fizice.

Instanța de apel a menționat, că victimele violenței în familie au fost soția Svetlana Vicol și copiii xxxx, xxxx și xxxx Chicu, copii comuni ai soților Vicol din a doua căsătorie, deși potrivit declarațiilor martorului Chicu Valeriu (fiul inculpatului din prima căsătorie) a declarat că, la fel au fost asupriți de tatăl lor, iar mama lor biologică a fugit peste hotare țării de acasă, deoarece tatăl său Chicu Valeriu era agresiv cu ea, după care era agresiv și cu Svetlana.

Argumentele părții apărării precum că inculpatul Chicu Valeriu nu a săvârșit infracțiunea imputată, instanța de apel le-a respins ca fiind nefondate, deoarece în cadrul cercetării judecătorești, prin probe pertinente și concludente s-a stabilit în mod corect situația de fapt și vinovăția inculpatului, dând faptelor săvârșite încadrarea juridică corespunzătoare materialului probator administrat în faza de urmărire penală și cercetare judecătorească.

La individualizarea pedepsei penale stabilite inculpatului în prezenta speță, instanța de fond a acordat deplină eficiență prevederilor art.art.7, 61, 75 Cod penal, a ținut cont de gravitatea infracțiunii săvârșite, ce se califică ca infracțiune gravă, de motivul acesteia, de persoana celui vinovat, a ținut cont de scopul pedepsei penale îndreptate spre restabilirea echității sociale, corectarea inculpatului, precum și prevenirea săvârșirii de noi infracțiuni de către inculpat.

Prin urmare, instanța de apel a constatat, că pedeapsa stabilită de către prima instanță cu aplicarea prevederilor art.90 Cod penal, suspendarea condiționată a executării pedepsei, este echitabilă, întrucât este capabilă să contribuie la realizarea scopurilor pedepsei penale, or, o pedeapsă prea aspră generează apariția unor sentimente de nedreptate, jignire, înrăire și de neîncredere în lege, fapt ce poate duce la consecințe contrare scopului urmărit.

5. Nefiind de acord cu soluția pronunțată de instanța de apel, inculpatul Chicu Valeriu a declarat recurs ordinar, fără a indica careva temeieri de declarare a recursului din cele conținute la art.427 alin.(1) Cod de procedură penală, solicitând casarea deciziei cu pronunțarea unei hotărâri de achitare, din motiv că nu a comis fapta imputată.

În motivarea cernitelor sale a invocat că, instanțele inferioare nu au elucidat pe deplin circumstanțele cauzei și nu au dat o apreciere corectă probelor, care ar demonstra vinovăția sa în săvârșirea infracțiunii imputate.

Susține că instanța de apel a menținut soluția de condamnare adoptată de către prima instanță, fără o apreciere corespunzătoare în parte a probelor administrate la caz și fără oferirea răspunsurilor asupra tuturor motivelor invocate în apel, instanța de apel nu a judecat cauza sub toate aspectele, complet și obiectiv, adoptând în cele din urmă o soluție insuficient motivată în raport cu argumentele apelantului și circumstanțele cauzei.

Menționează, că vinovăția nu a fost confirmată prin probe pertinente și concludente, iar sentința de condamnare nu poate fi bazată pe presupuneri, dubiile în probarea învinuirii urmând a fi interpretate în favoarea inculpatului.

6. Procurorul a depus referință la recursul declarat de inculpat, pledând pentru inadmisibilitatea acestuia, ca fiind vădit neîntemeiat.

În opinia procurorului, motivele invocate în recurs au constituit obiect de examinare în instanța de apel, iar o altă opinie asupra probelor care au fost puse la baza hotărârii de condamnare, nu poate servi temei pentru reexaminarea cauzei.

Susține că, hotărârea contestată conține motive legale pe care se întemeiază soluția, iar în acțiunile inculpatului au fost întrunite elementele infracțiunii incriminate.

7. Examinând admisibilitatea în principiu a recursului ordinar declarat, în raport cu materialele cauzei și motivele invocate, Colegiul penal decide inadmisibilitatea acestuia, din următoarele considerente.

Potrivit dispoziției art.432 alin.(2) pct. 4) Cod de procedură penală, instanța de recurs, examinând admisibilitatea în principiu a recursului declarat împotriva hotărârii instanței de apel, fără citarea părților, în camera de consiliu, este în drept să decidă inadmisibilitatea acestuia în cazul în care constată că recursul este vădit neîntemeiat.

Potrivit practicii judiciare constante erorile de drept pot fi erori de drept formal sau procesual și erori de drept material sau substanțial. Instanța de recurs verifică dacă s-a aplicat corect legea la faptele reținute prin hotărârea atacată și dacă aceste fapte au fost constatate cu respectarea dispozițiilor de drept formal și material.

Din conținutul recursului declarat, se constată că recurentul criticând soluția instanței de apel, nu a invocat nici un temei de drept din cele prevăzute la art.427 alin.(1) Cod de procedură penală, însă din esența criticilor formulate, se atestă că poziția inculpatului se concentrează asupra faptului că fapta nu a fost comisă de către acesta, respectiv această poziție se circumscrie temeiului prevăzut de art.427 alin.(1) pct. 8) Cod de procedură penală, potrivit căruia, hotărârile instanței de apel pot fi supuse recursului pentru a repara erorile de drept comise de instanțele de fond și de apel în cazul când nu au fost întrunite elementele infracțiunii.

Potrivit art.113 alin.(1) Cod penal, se consideră calificare a infracțiunii determinarea și constatarea juridică a corespunderii exacte între semnele faptei prejudiciabile săvârșite și semnele componenței infracțiunii, prevăzute de norma penală.

La caz, inculpatul consideră că partea acuzării nu a prezentat probe care ar dovedi că anume acesta a săvârșit infracțiunea prevăzută de art.201¹ alin.(2) lit. a) Cod penal.

Conform prevederilor art.413 alin.(3)-(4) Cod de procedură penală, instanța de apel, la cererea părților, poate cerceta suplimentar probele administrate în primă instanță și poate administra probe noi. În cazul în care invocă necesitatea administrării de noi probe, părțile trebuie să indice aceste probe și mijloacele cu ajutorul cărora pot fi administrate, precum și motivele care au împiedicat prezentarea lor în primă instanță.

Totodată, conform dispozițiilor art.414 alin.(1), (2), (3) Cod de procedură penală, instanța de apel, judecând apelul, verifică legalitatea și temeinicia hotărârii atacate în baza probelor examinate de prima instanță, conform materialelor din cauza penală, și în baza oricăror probe noi prezentate instanței de apel. Instanța de apel verifică declarațiile și probele materiale examinate de prima instanță prin citirea lor în ședința de judecată, cu consemnarea în procesul-verbal. În cazul în care declarațiile persoanelor care au fost audiate în prima instanță se contestă de către părți, la solicitarea acestora, persoanele care le-au depus pot fi audiate în instanța de apel conform regulilor generale pentru examinarea cauzelor în primă instanță.

Din conținutul materialelor dosarului Colegiul penal concluzionează că instanța de apel la examinarea cauzei, a ținut cont în deplină măsură de prevederile art.art.27, 99-101 Cod de procedură penală, a cercetat sub toate aspectele probele administrate, le-a verificat minuțios, dându-le o apreciere corespunzătoare conținutului probei, prin prisma pertinentei, concludenței, utilității și veridicității, nefiind stabilite careva discrepante între conținutul probelor și constatările instanței.

Astfel, instanțele judecătorești au stabilit cert faptul că, Chicu Valeriu a săvârșit intimidare în scop de impunere a voinței și a controlului personal asupra victimei, săvârșită asupra a patru membri ai familiei.

Contrar alegățiilor recurentului, Colegiul penal reține că, instanța de apel a dat o apreciere corectă probatoriului administrat în conformitate cu prevederile art.101 Cod de procedură penală, prin prisma admisibilității, pertinentei și concludenței, utilității și veridicității fiecărei probe separat și în coroborarea lor, cum ar fi declarațiile părții vătămate și ale martorilor, cu probele materiale cercetate.

Așadar instanța de apel la judecarea apelurilor a respectat prevederile art.414 Cod de procedură penală, în mod întemeiat a ajuns la concluzia corectitudinii încadrării juridice a acțiunilor inculpatului Chicu Valeriu în baza art.201¹ alin.(2) lit. a) Cod penal, în acțiunile acestuia fiind prezente toate elementele constitutive ale infracțiunii, motivându-și temeinic soluția în acest sens, așa cum este indicat în pct. 4.1. al prezentei decizii, motivare pe care instanța de recurs o însușește și reiterarea căreia nu o consideră necesară, deoarece soluția instanței de apel este pe deplin conformă circumstanțelor de fapt și de drept stabilite la caz.

Potrivit jurisprudenței CtEDO, în cazul în care instanțele de fond și-au motivat decizia luată, arătând în mod concret la împrejurările, care confirmă sau infirmă o acuzație penală, pentru a permite părților să utilizeze eficient orice drept de recurs eventual, o curte de recurs poate, în principiu, să se mulțumească de a relua motivele jurisdicției acestor instanțe (*a se vedea, în special, cauzele Garcia Ruiz v. Spania, hotărârea din 21 ianuarie 1999; Helle v. Finlanda, hotărârea din 19 decembrie 1997*).

Totodată, în concepția Curții Europene, art. 6 par. 1 nu impune motivarea detaliată a deciziei unei instanțe de recurs care, întemeindu-se pe dispoziții legale specifice, respinge un recurs ca fiind „lipsit de șanse de succes” (*cauza Van de Hurk v. Olanda, nr. 16034/90 din 19 aprilie 1994, Immeubles Groupe Kosser v. Franța, nr. 38748/97 din 9 martie 1999*).

Prin urmare, Colegiul penal conchide că, în speță nu a fost constatată existența erorii de drept prevăzută la art.427 alin.(1) pct. 8) Cod de procedură penală, deoarece asemenea eroare în speță nu a fost comisă.

Având în vedere considerentele menționate supra și raportând situația reținută în cauză la prevederile art.432 alin. (2) Cod de procedură penală, Colegiul penal concluzionează că, la judecarea cauzei în ordine de apel, instanța a respectat prevederile legale relevante, prevăzute de art.art.414-419 Cod de procedură penală, iar criticile din cererea de recurs înaintată de inculpat nu și-au găsit confirmare.

Față de cele ce preced, Colegiul penal atestă că instanța de apel la judecarea cauzei în ordine de apel nu a comis erori de drept, care ar genera casarea deciziei adoptate, fapt ce impune concluzia dispunerii inadmisibilității recursului ordinar declarat de către inculpatul Chicu Valeriu, ca fiind vădit neîntemeiat.

8. În corespundere cu art.432 alin.(2) pct.4) Cod de procedură penală, Colegiul penal,

DECIDE :

Inadmisibilitatea recursului ordinar declarat de către inculpatul Chicu Valeriu, împotriva deciziei Colegiului penal al Curții de Apel Chișinău din 30 iunie 2020, în cauza penală în privința lui *Chicu Valeriu xxxx*, ca fiind vădit neîntemeiat.

Decizia este irevocabilă.

Decizia motivată pronunțată la 01 aprilie 2021.

Președinte

Timofti Vladimir

Judecători

Țurcan Anatolie

Cobzac Elena